

TĂIEREA VASILOPITEI LA PATRIARHIE

În seara zilei de vineri, 31 decembrie 2022/13 ianuarie 2023, în ajunul Anului Nou, a avut loc în sala Patriarhiei tăierea prăjiturii de Anul Nou (Vasilopita), în prezența Părinților aghiotafiți, a Consulului General al Greciei la Ierusalim, domnul Evangelos Vlioras, a comunității grecești din Ierusalim, a administratorilor Catedralei Sfântul Iacob Ruda Domnului, a membrilor comunității noastre de limbă arabă și a pelerinilor.

Cu această ocazie, IPS Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil a ținut următoarea predică:

„Și a zis Dumnezeu: „Să fie luminători pe tăria cerului, ca să lumineze pe pământ, să despartă ziua de noapte, și să fie semne ca să deosebească anotimpurile, zilele și anii” (Facerea 1, 14), spune Sfânta Scriptură.

Sfânta noastră Biserică, aducându-ne astăzi îndoită sărbătoare, a Tăierii împrejur a Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos și a pomenirii celui între Sfinți Părintele nostru Vasile cel Mare, ne-a adunat pe toți în acest loc sfânt al străvechii noastre Patriarhii ca să aducem slavă și mulțumire lui Dumnezeu cel în Sfânta Treime la intrarea în Noul An. De asemenea, și pentru a săvârși obiceiul tăierii, în cinstea Sfântului Vasile, a prăjiturii care îi poartă numele.

Dumnezeu Tatăl a pus anii și vremurile întru stăpânirea Sa (cf. Fapte 1, 7), după cum spune Domnul. Explicând aceste cuvinte ale Domnului, Sfântul Grigorie al Nissei spune: „Tatăl a pus anii întru stăpânirea Sa și, prin ani, înțelegem că sunt sub stăpânirea Tatălui și toate cele care se petrec în timp”. Iar Sfântul Atanasie cel Mare subliniază: „Despre ceasul când

se vor sfârși toate, Hristos, ca și Cuvânt, știe, dar ca om nu știe. Căci al omului este să nu știe, și mai ales acestea". Iar potrivit Sfântului Chiril al Alexandriei: „Domnul învață că nu trebuie să iscodim cele cu totul negrăite și în Dumnezeu ascunse”.

Într-adevăr, este cu neputință pentru mintea omenească să cuprindă înțelesul timpului și succesiunea lui fără a se raporta la Creatorul lui, la Dumnezeu Tatăl, după cum învață dumnezeiescul Pavel: „Pentru că întru El au fost făcute toate, cele din ceruri și cele de pe pământ, cele văzute și cele nevăzute (...). Toate s-au făcut prin El și pentru El” (Coloseni 1, 16). De aceea și Marele Vasile spune: „Când trebuia ca lumea aceasta să fie adusă la ființă, (...) dimpreună cu lumea (...) s-a așezat calea timpului care permanent curge și nu se oprește nicăieri. Nu este timpul în așa fel încât trecutul s-a arătat, viitorul nu este încă de față, iar prezentul scapă simțurilor mai înainte de a fi cunoscut?”.

Calea timpului, ivirea lui împreună cu lumea, dar și succesiunea lui, arată drumul istoriei omului în lume, dar și al nașterii lui din nou în Duhul Sfânt, adică al istoriei lui biblice. „Duhul Domnului este peste Mine, pentru care M-a uns să binevestesc săracilor, M-a trimis să vindec pe cei zdrobiți cu inima (...) și să vestesc anul plăcut Domnului” (Isaia 61, 1-2; Luca 4, 18-19), spune Domnul.

Anul Domnului nu este altul decât acesta în care Iisus Hristos, „ne-a mântuit prin baia nașterii celei de a doua și prin înnoirea Duhului Sfânt pe care le-a vărsat peste noi din belșug” (Tit 3, 5-6). Să-l ascultăm și pe Sfântul Chiril al Alexandriei care spune: „Anul plăcut este fără îndoială acela în care am primit rudenia cu El, spălându-ne păcatul prin Sfântul Botez și făcând-ne părtași firii Lui dumnezeiești prin împărtășirea Duhului Sfânt (...) ceea ce și preaînțeleptul Pavel a vestit spunând: „Iată acum vreme potrivită, iată acum ziua mântuirii” (2 Corinteni 6,2).

Biserica, fiind trupul teandric al lui Hristos, Care „nu este din lumea aceasta” (Ioan 8,23), sărbătorește schimbarea anului, nu lumește, ci creștinește. Și aceasta pentru că Hristos este Domnul timpului, care se desparte în prezent, trecut și viitor și se numără în ani. „Eu sunt Alfa și Omega, zice Domnul Dumnezeu, Cel Ce este, Cel Ce era și Cel Ce vine, Atotțiitorul” (Apocalipsa 1, 8), potrivit mărturiei Sfântului Ioan Teologul.

Cu alte cuvinte, înțelegerea, după cugetul omului, a anului celui vechi care a trecut și a celui nou care vine este cu putință numai în Întruparea lui Dumnezeu Cuvântul, Iisus Hristos, pentru că, după cum propovăduiește dumnezeiescul Pavel, „dacă este cineva în Hristos, este făptură nouă; cele vechi au trecut, iată, toate s-au făcut noi” (2 Corinteni 5, 17). Părtași ai acestei înnoiri în Hristos ne facem prin lucrarea liturgică și euharistică a Bisericii, unde anul devine timp.

Hristos ne-a dăruit anul care devine timp în Biserica Lui, ca să ne curățim sufletul și trupul de toată întinăciunea și să ne facem iubiți lui Dumnezeu, după cum îndeamnă Apostolul Varnava în epistola sa: „Trebuie să cercetăm mult timp cele prezente căutând cele ce ne pot mântui. Să fugim deci deplin de toate faptele fărădelegii, ca să nu ne biruiască faptele fărădelegii, și să urâm înșelarea vremii de acum, ca să iubim cele ce au să fie”.

Aceste cuvinte de Dumnezeu insuflate ale Apostolului Barnaba îi cheamă pe toți cei care, potrivit Marelui Vasile, iubesc „frumusețea mult dorită, izvorul vieții, lumina înțelegătoare și înțelepciunea neapropiată”, în vremea aceasta a schimbării anului, în vremea apostaziei care începe să se ivească și a fărădelegii, ca să ne gândim la greșelile noastre pentru care Domnul nostru Iisus Hristos „S-a dat și a înviat pentru îndreptarea noastră” (Romani 4, 25). „Nimeni să nu vă amăgească. Cel ce săvârșește dreptatea este drept, precum Acela drept este” (1 Ioan 3, 7), îndeamnă Sfântul Ioan

Evangelistul.

Întâmpinând răsăritul noului an, celui în Hristos cel întrupat din curatele sângiuri ale preabinecuvântatei Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria, să-l rugăm pe marele Ierarh al Capadociei, Sfântul Vasile, arătătorul celor cerești, care a împodobit obiceiurile oamenilor, să se roage Celui tăiat împrejur în trupul Său, Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, pentru sufletele noastre, pentru pacea întregii lumi și mai cu seamă a mult-încercatei noastre regiuni a Orientului Mijlociu și pentru încetarea schismelor și restabilirea unității Bisericii Ortodoxe cea Una Sfântă, Sobornicească și Apostolească.

Împreună cu imnograful să zicem: „Dumnezeule al dumnezeilor și Doamne, Firea cea în trei Ipostasuri, Cel Ce ești neapropiat, pururea veșnic, nezidit, Făcătorule al tuturor, Atotputernice, la Tine cădem toți și pe Tine Te rugăm ca un bun, acest an de acum binecuvântându-l, păzește în pace Biserica Ta, cinstita noastră Obște Aghiotafită, pe bine-credincioșii Creștini, Sfânta Cetate a Ierusalimului și bine-credinciosul neam al Elinilor Ortodocși. Amin.

Noul An 2023 să fie prielnic, fericit, binecuvântat și cu pace. La mulți ani!”

Apoi, în timp ce se cântau troparul Tăierii împrejur a Domnului și al Sfântului Vasile, Preafericirea Sa a tăiat vasilopita și a împărțit bucăți pelerinilor, urându-le: „La mulți și fericiți ani”, iar elevii au cântat colinde de Anul Nou în sală și mai apoi la chiliile Părinților aghiotafiți.

Din partea Secretariatului-General